\$PROG 9 Str. 1/3

Problematika perzistentního (trvalého) ukládání dat ve vybraném programovacím jazyce.

"Data s dobou života překračující běh aplikačního programu i vypnutí počítače. Data mohou být uložena v jednoduchém plochém **souboru**, nebo mohou být uložena v nějakém typu **databáze**."

Další zdroje vhodné pro prostudování:

<u>I/O operace I.</u> – Standardní IO API

<u>I/O operace II.</u> – Pokročilejší využití IO API

JDBC – Java Database Connectivity (eng.)

Relační databáze – Relační databáze

ORM – Objektové-relační mapování (eng.)

Zpracované otázky z minulých ročníků (viz. Podklady.zip)

Podle přístupu k datům můžeme persistentní data rozdělit do kategorií:

- částečně perzistentní: datové úložiště obsahuje jen aktuální verzi dat.
- **perzistentní:** datové úložiště obsahuje aktuální verzi dat a verzi dat před poslední změnou (v případě, že během transakce dojde k chybě, je použita funkce *rollback*, která vrátí DB do původního stavu, před začátkem transakce).
- plně perzistentní: datové úložiště obsahuje aktuální verzi dat + všechny verze dat.

Zvolený jazyk: Java (možnost práce s daty je ovlivněna vybraným jazykem a úložištěm dat)

Možnosti ukládání dat

• **Standardní IO API** (standardní vstupní/výstupní operace) <u>uložené v balíku *java.io*</u> (i další třídy jako **File** pro práci se soubory/adresáři či **StreamTokenizer/StringTokenizer** = rozdělení obsahu na úseky určené zadanými oddělovači).

Každá z abstraktních tříd má specifického potomka (abstraktní třídu), která je předkem filtrů/dekorátorů = převádějí primitivní I/O stream na "pokročilejší" stream, např.:

- DataInputStream/DataOutputStream (pro primitivní datové typy)
- BufferedInputStream /BufferedOutputStream (primitivní stream na bufferovaný stream)
- Soubory (soubor s vlastní strukturou) = posloupnost dat uložená na externí paměťová média (disk, disketa, ...). Používají se také pro komunikaci s periferními zařízeními.
 - > Výjimky IOException a FileNotFoundEcxeption
 - Textové čitelná podoba dat, posloupnost znaků uspořádaných do řádků.
 - čtení po znacích > abstraktní třída FileReader

FileReader soubor = new FileReader(,,soubor.txt"); (čtení po znacích soubor.read();)
BufferedReader br = new BufferedReader(soubor); čtení po řádcích br.readLine();

výstup po znacích > abstraktní třída FileWriter

FileWriter soubor = new FileWriter("soubor.txt"); (zápis po znacích soubor.write();)
PrintWriter pw = new PrintWriter(soubor); (po řádcích pw.println();)

- **Binární** číslicová podoba dat, posloupnost *bajtů*.
 - čtení po bytech > abstraktní třída FileInputStream

FileInputStream soubor = new FileInputStream(,,soubor.dat")

- výstup po bytech > abstraktní třída *FileOutputStream*

FileOutputStream soubor = new FileOutputStream(,,soubor.dat")

- Streamy (proudy dat) implementují (jako objekty) mimo jiné přístup k datům uloženým v souborech, obecné použití (komunikace po síti), sekvenční přístup
 - Vstupní a výstupní (binární a znakové¹)
 - čtení po bytech > abstraktní třída *InputStream*
 - výstup po bytech > abstraktní třída *OutputStream*

_

¹ využití lokálních znakových sad a kódování

\$PROG 9 Str. 2/3

čtení a zápis 1 bytu > read(), write(B) (readBoolean(); readChar();) čtení a zápis pole bytů > read(poleB), write(poleB) čtení a zápis úseku z pole bytů > read(poleb,od,kolik), write(poleb,od,kolik) zavření > close()

- čtení po znacích > abstraktní třída *Reader*
- >Třída *Reader* by se měla používat vždy, když je potřeba číst text. Garantuje správnou obsluhu znakových sad a převod textu do vnitřního kódování Javy (což je *Unicode*).
- výstup po znacích > abstraktní třída Writer
- ObjectInputStream umožní číst celé objekty, kontejnery atd. (nutná serializace)
- **ObjectOutputStream** oos = new ObjectOutputStream(soubor); (zápis objektů oos.writeObject(obj); (nutná *serializace*)

• Databáze

Pro přístup se používá JDBC rozhraní (použití ovladače pro překlad požadavků do nativního volání daného úložiště – databáze, Excel soubory, Access atp.). JDBC specifikace rozpoznává čtyři typy JDBC ovladačů:

- 1. JDBC-ODBC bridge ovladač přistupuje k databázi přes nativní ovladač ODBC, který musí být na daném stroji nainstalován.
- 2. Native-API driver ovladač přistupuje k databázi přes služby nativního ovladače dané databáze (využívá jeho metody, které jsou vytvořeny v C, C++), musí být na daném stroji nainstalován. Jistá podoba s typem 1.
- 3. Network-Protocol driver založen čistě na Javě a JDBC, který konvertuje svoji komunikaci do síťového protokolu a spojuje se s centrálním serverem (Network Server), který poskytuje připojení k databázi (obvykle s "poolem" připojení). Tento server konvertuje síťový protokol, kterým komunikuje s klienty, do databázově specifického protokolu, jemuž již databáze rozumí. Takový model je vysoce efektivní, a to jak s ohledem na možnost "poolingu" připojení a tím i zrychlení dotazování a práce s databází, tak i možnost připojení k sadě heterogenních databázových systémů.
- **4. Native-Protocol driver** Tento ovladač komunikuje s databázovým serverem přímo přes síťový protokol.

JDBC API

- používá pro práci s DB několik základních tříd a rozhraní, jsou to:
 - **DriverManager:** Třída, která má na starost nahrávání a registraci dostupných ovladačů. Je to mezivrstva mezi JDBC ovladačem a programovým kódem.
 - Connection: Toto rozhraní reprezentuje připojení k DB. Je to centrální rozhraní pro správu databázového spojení. Umožňuje přípravu a vykonání db dotazů, transakční zpracování.
 - **Statement:** je rozhraní, které je zodpovědné za posílání SQL příkazů databázi. Rozhraní implementuje tyto metody:
 - executeQuery(sql): provadí SQL dotaz, který zpravidla vrací *ResultSet* což je seznam databázových vět.
 - ExecuteUpdate(sql): používá se v případě, že chceme modifikovat data v DB (INSERT, UPDATE, DELETE).
 - **ResultSet:** Rozhraní představuje výsledky databázového dotazu(tabulku). Zpravidla je to několik datových vět. Metody tohoto rozhraní můžeme rozdělit do těchto kategorií:
 - Navigační metody: Tyto metody umožňují pohyb v množině výsledků pomocí funkcí first(), next(), last(), previous().
 - Gettry: ResultSet rozhraní poskytuje metody (getBoolean, getString, atd.), které vrací hodnoty jednotlivých sloupců v aktuální řádce.
 - Modifikační metody: Tyto metody umožňují modifikovat (měnit, vkládat, rušit ...) data v ResultSet a následně provést modifikaci v DB. Jsou to např. insertRow(), updateString, atd.

Ukázka:

Class.forName("org.hsqldb.jdbcDriver"); 1: Zavedení ovladače String url = "jdbc:hsqldb:data/tutorial"; 2: Vytvoření spojení s DB conn = DriverManager.getConnection(url, "sa", ""); 3 : Přihlášení k DB **\$PROG 9** Str. 3/3

```
st = conn.createStatement(); 4: Vytvoření instance Statement pro dotazování
String sqlQuery = "SELECT uid, name, duration from EVENTS"; 5: Vytváření dotazu.
ResultSet rs = stmt.executeQuery(sqlQuery); 6: Zpracování ResultSet.
rs.first();
while (rs.next()) {
String name = rs.getString(2);
Timestamp hireDate = rs.getTimestamp(5);
System.out.println("Name: " + name + " Hire Date: " + hireDate);
}
```

Nevýhody JDBC

- Problém relační model + objektový přístup: Rozhraní ResultSet vrací data jako tabulku, ne jako objekty (OOP v Javě). Vhodnější řešení by bylo vrácení řádků dat jako objekty, které reprezentují jednotlivé entity v tabulkách (člověk, faktura). Protože ResultSet toto neumožňuje, programátor je velmi často nucen si takové třídy vytvořit a zde dochází k obrovské ztrátě času.
- Vyjímky: Při každé operaci je potřeba odchytat mnoho vyjímek což značně znepřehledňuje kód.

Objektově relační mapování

Objektově relační mapování slouží k tomu, aby bylo možné snadno používat relační databáze v prostředí objektově orientovaných programovacích jazyků - Javě. Vzhledem k tomu, že objektově orientovaný návrh dat není jednoznačně převoditelný na relační databáze a opačně, používají se různé formy mapování. Mapování má za účel načítat data z relační databáze a naplnit jimi příslušné datové položky objektů, případně naopak datové položky objektů ukládat do databáze. Snahou ORM je co nejlepším využití obou zmíněných technologií – tj. objekty by měly reprezentovat objekty reálného světa, jak to požadují principy OOP, na straně databáze bychom zase měli využít všech možností relačních databází – indexy, pohledy, primární klíče, atd. V současnosti je snad nejpoužívanějším nástrojem pro ORM produkt od firmy JBOSS Hibernate.

Objektové databáze

Objektové databáze umožňují skladování dat s libovolnou strukturou. Programátor či kdokoliv jiný se při použití objektové databáze nemusí vůbec starat o mapování objektových struktur do dvourozměrné tabulky. Každý persistentní objekt v objektové databázi má svoji vlastní identitu, je tedy jednoznačně odlišitelný od libovolného jiného objektu nezávisle na hodnotách svých vlastností – odpadají tedy problémy s tvorbou primárních klíčů. Kvalitní objektová databáze podporuje všechny vlastnosti nutné pro práci s objekty – zapouzdření, jednoznačnou identifikaci, reference mezi objekty a další (dědičnost, polymorfismus atp.). Např.: db4o, Ozone, ObjectDB.

Existují i hybridní objektové databáze, které implementují pouze některé z výše zmíněných vlastností (Notes Storage File u Lotus Notes ©).